



Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium
Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias
Vincentii Caraffa, Societatis Iesu Praepositi Generali,
Tomvs ...**

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 7. De naturâ amoris Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

inclusa, quantum à recto devient tramite illi, qui sensuota
ble & amentis decepti in objectis sensibilibus terræ ro-
nitum suum collocant amorem & affectum, minimè ad-
eritentes, non quocunque bonum; sed infinitum &
increatum bonum: non qualcunque pulchritudi-
nem, sed Divinam: non quamcunque dulcedinem,
sed aeternam esse objectum amoris. Passio amoris do-
num à Deo datum est, ut eodem anima summum bonum
diligeret, diligendo possidere, possidendo quiesceret,
quiescendo frueretur. Expurga igitur, O Christiane, Magist.
amorem tuum, & aquam fluentem ad cloacam converte S. Aug.
ad hortum. Potifica cor tuum, amorem tuum à for-
dibus teræ ad delicias celi transferendo: Vita cordis, Idem.
amor est. Vnde sine amore anima humana esse non potest.
Et si fœliciter amat, fœliciter vivit: & ille solus fœli-
citer amat, qui Deum amat: & tanq; fœlicius, quanto
amplius. Quicunque aliis amor treutarum, sicuti
non excludit omnem misericordiam; ita nec vitam nostram
efficit fœlicem.

CAP. VII.

De Naturâ Amoris DEI.

Esentia amoris Divini, Sanctorum Doctorum cal-
culo, nil aliud est, quam unio animæ cum Deo, Dionys. de
unio animæ amantis cum Deo amato. Unio est non Div. Nom.
mortua; sed viva & vitalis: quia est cum Deo vita c. 4.
nostræ principio: non otando, sed semper pro Deo Aug. 15. de
operando. Est unio conformativa, quæ ab Angelico Trin. c. 18.
dicitur: Coaptatio affectuum: quia habet idem velle, S. Tho. 2.2.
& idem nolle cum Deo. Est etiam unio transformativa, q. 180 nr. 6.
quia anima vi amoris exit à se, & intrat ad Deum:
moritur sibi, & vivit Deo: & moritur secundum vitam
intellectivam, non cogitando, nec amando quæ sua
sunt, sed quæ IESV Christi: & quandq; etiam sc- Phil. c. 2.
cundum vitam sensitivam & vegetativam cum defectu
sensuum & propriæ vitae.

C

Ratio

Ratio hujus est, quia, cum homo duplicitiam
vitâ, humana & Divina, nec simili utraque vice
sit, & equum & justum est, ut moriatur vita hum
& vivat vitâ Divinâ, moriatur sibi, & vivat
vivo ego jam non ego, vivit verò in me Christus,
Gal. c. 1. bat Apostolus.

Ultra hanc unionem voluntatis & intellectus, adhuc natura amoris petit unionem realem & pri
tiae: quia perfecta amicitia uitam que exigit pr
lacionem, intentionalem, scilicet, & personalem: nam omnip
testes amor est conversio amantis in amatum, qua
possibile est. Unde à D. Augustino vocabatur sicut et
ejusdem, Dimidium animæ sue. & una anima in de
corporibus habitans, & alter ego. Verum, quia in l
fieri nequit per veram & realem unionem & tra
stitutionem, idè hoc ipsum praestatur per unionem pr
luntatis & presentis. Quare, ut a dñi Dei si p
Apostolus: Desiderium habens dissoluere esse cum C
do, non solum mediante fide, sed media præleuiam
& clara visione Christi.

Iosuper hæc amoris unio, ut ultima sua constitut
perfectione, debet esse actualis cum actuali amandi op
tione: veluti amor in Deo est, qui non est poterat actus
nec habitus, sed purissimus actus: & in Beatis habet effun
Charitatis semper coiunctus est cum actuali amori quant
De hoc dicetur capite sequenti.

C A P. VIII.

De Actibus Divini Amoris.

Principales sunt, amor, gaudium, desiderium, lau
conformatio, transformatio & pax.

Et ut exordiamur à primo, dico, amorem Dei esse
duplicem: prius appellatur amor appreciativus &
amor excellevis: quando, comparando Deum cum
et ceteris in nobis in genere & in contuso, aut cum o
mnibus in particulari, eligeremus potius, & mallemus
renun-